KIÁLLÍTÓHELYEK

Bátai Tájház

A Bátai Tájház a településre jellemző építészeti értékeket őriz. Fésűs beépítésű, utcára merőleges gerincű, nyeregtetős, épület úgynevezett "hosszú ház", melynek portáján a paraszti gazdálkodáshoz szükséges minden gazdasági épület megtalálható. P. Sümegi Mihály földműves építtette, leszármazói birtokolták 2001-ig.

Az 53/2011.(VIII. 25.) NEFMI rendelet 6.§ műemlékké nyilvánította. A védetté nyilvánítás célja az 1887-ben épült népi lakóépület és melléképületei (magtár, pajta, istálló, présház, kocsiszín és góré) építészeti értékeinek, valamint a bennük őrzött eredeti berendezések megőrzése. A magtárból kialakított kézműves műhelye teret biztosít a mai hagyományőrzésnek is programok, kézműves foglalkozások szervezésével. Itt kapott helyet a hímes tojás kiállítás is.

KIÁLLÍTÓHELYEK

Halászház

A Halászház épülete 1901 körül épülhetett. Az épület utolsó lakója Kriskó Imréné Takaró Erzsébet volt az 1980-as évek végéig.

A ház, az egyszerűbb falusi ház mintájaként kiemelten értékes, megőrzése a település történetisége szempontjából fontos, egy épületegységből valamint egy melléképületből áll. A lakóház három helyiségből áll, utcára merőleges gerincű, cseréppel fedett, vert falú, döngölt föld padlózatú. Utcai homlokzata hagyományos formát őriz egyetlen kis ablakkal. A déli homlokzatot több nyílás és oszlopos-pilléres tornác tagolja. A melléképületben látható kiállítás a vizek szabályozása előtt fő megélhetési forrást biztosító halászat eszközeit valamint házépítéshez használt eszközöket mutatja be. A portán álló fűzfa, a kerekes kút, a nyári konyha mind-mind kiemelt történeti értéket jelentenek.

A Halászház, mint Báta történetének egy részét bemutató kiállítás jelentős értéket képvisel. A kiállítást és az épület megőrzését is az a szándék hívta életre, hogy a közösség által értékesnek ítélt tárgyak, életmód emléke kézzelfogható módon megőrződjön.